

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัยครั้งนี้ โดยเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายเรียงตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาที่รับราชการครู ความรู้-เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ และหน้าที่พิเศษ นอกเหนือจากการสอน
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการจัดการสอนซ่อมเสริม เกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน การดำเนินการจัดการสอน-ซ่อมเสริม และการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริม เกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน ปัญหาการดำเนินการจัดการสอนซ่อมเสริม และปัญหาการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		ฝ่ายสนับสนุนการสอน			รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. เพศ									
1.1 ชาย	37	84.09	139	45.13	14	31.82	190	47.98	
1.2 หญิง	7	15.91	169	54.87	30	68.18	206	52.02	
2. วุฒิการศึกษา									
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	2.27	31	10.06	-	-	32	8.08	
2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	34	77.27	264	85.71	35	79.55	333	84.09	
2.3 ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	9	20.45	13	4.23	9	20.45	31	7.83	
3. ระยะเวลาที่รับราชการครูจนถึงปัจจุบัน									
3.1 ต่ำกว่า 6 ปี	-	-	31	10.06	4	9.09	35	8.83	
3.2 ระหว่าง 6 - 15 ปี	13	29.55	211	68.51	32	72.73	256	64.65	
3.3 ระหว่าง 16 - 25 ปี	11	25.00	48	15.58	4	9.09	63	15.91	
3.4 มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	20	45.45	18	5.85	4	9.09	42	10.61	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้บริหาร N = 44		ครูผู้สอน N = 308		ฝ่ายสนับสนุนการสอน N = 44		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม								
4.1 เคยศึกษาหลักการและการจัดการสอนซ่อมเสริมจากสถาบันการศึกษา	6	13.63	36	11.69	11	25.00	53	13.83
4.2 เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	13	29.55	40	12.99	3	6.82	56	14.14
4.3 ศึกษาจากตำรา และเอกสารด้วยตนเอง	28	63.64	120	38.96	21	47.73	169	42.68
4.4 ไม่เคยศึกษาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมใด ๆ เลย	2	4.55	131	42.53	11	25.00	144	36.36
5. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์								
5.1 ค่ำกว่า 8 คาบ	-	-	2	0.65	3	6.82	5	1.42
5.2 ระหว่าง 8 - 16 คาบ	-	-	182	59.09	-	-	182	51.71
5.3 ระหว่าง 17 - 24 คาบ	-	-	123	39.94	32	72.73	155	44.03
5.4 มากกว่า 24 คาบขึ้นไป	-	-	1	0.32	9	20.45	10	2.84

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ครูผู้สอน	
	จำนวน	ร้อยละ
6. หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน		
อูรการ	26	8.44
ปกครอง	53	17.21
วิชาการ	47	15.26
นายทะเบียน	8	2.60
แนะแนว	13	4.22
บรรณารักษ์	11	3.57
ครูที่ปรึกษา	119	38.64
เจ้าหน้าที่วัดผล	10	3.25
เจ้าหน้าที่การเงิน	15	4.87
สหกรณ์	29	9.42

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 84.09 เป็นเพศชาย ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.87 เป็นเพศหญิง และฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.18 เป็นเพศหญิง หากพิจารณาโดยรวมแล้วปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.02 เป็นเพศหญิง

หากพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 77.27 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 85.71 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 79.55 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หากพิจารณาโดยรวมแล้วปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 84.09 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

หากพิจารณาจำแนกตามระยะเวลาที่รับราชการครูจนถึงปัจจุบัน คือปีการศึกษา 2531 ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 45.45 รับราชการครูมากกว่า 25 ปีขึ้นไป ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.51 รับราชการครูระหว่าง 6 - 15 ปี และฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.73 รับราชการครูระหว่าง 6 - 15 ปี หากพิจารณาโดยรวมแล้วปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 64.65 รับราชการครูระหว่าง 6 - 15 ปี

หากพิจารณาจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ปรากฏว่าผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.64 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.53 ไม่เคยศึกษาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมใด ๆ เลย และฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.73 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง หากพิจารณาโดยรวมแล้วปรากฏว่าส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.68 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง

หากพิจารณาจำแนกตามชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ปรากฏว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.09 มีชั่วโมงสอนระหว่าง 8 - 16 คาบต่อสัปดาห์ และฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.73 มีชั่วโมงสอนระหว่าง 17 - 24 คาบต่อสัปดาห์ หากพิจารณาโดยรวมแล้วปรากฏว่าส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.71 มีชั่วโมงสอนระหว่าง 8 - 16 คาบต่อสัปดาห์

หากพิจารณาจำแนกตามหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน ปรากฏว่า ครูผู้สอน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 38.64 เป็นครูที่ปรึกษาสำหรับผู้บริหารและฝ่ายสนับสนุนการสอนไม่ได้ ทำหน้าที่พิเศษอย่างอื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพการจัดการสอนซ่อมเสริม ซึ่งประกอบด้วย การวินิจฉัย
ข้อบกพร่องของผู้เรียน การดำเนินการสอน และการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม
ดังปรากฏในตารางที่ 2 - ตารางที่ 4

ตารางที่ 2 สภาพการปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน ของผู้บริหาร ครูผู้สอน
และฝ่ายสนับสนุนการสอน

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ก. การปฏิบัติเกี่ยวกับการเตรียมการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	1	2.27
1.2 มีการปฏิบัติ	43	97.73
วิธีการที่ใช้ในการเตรียมการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. การบริการช่วยเหลือเอกสารหรือคำวาทให้ครูศึกษาด้วยตนเอง	14	31.82
2. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	12	27.27
3. การให้แต่ละหมวดวิชาจัดอภิปรายเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	17	38.64
4. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	4	9.09
5. การจัดให้ศึกษาคูงานสถานศึกษาอื่นเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	17	38.64
6. การจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	4	9.09
7. การสัมมนาทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	12	27.27

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	35	11.36
2.2 มีการปฏิบัติ	273	88.64
วิธีการที่ใช้ในการเตรียมการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริมด้วยตนเอง	110	35.71
2. เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	54	17.53
3. ร่วมอภิปรายกับครูอาจารย์ภายในหมวดวิชาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	138	44.80
4. ฟังวิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้	48	15.58
5. ไปดูงานสถานศึกษาอื่น	34	11.04
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 44)		
3.1 ไม่มีการปฏิบัติ	11	25.00
3.2 มีการปฏิบัติ	33	75.00
วิธีการที่ใช้ในการเตรียมการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริมด้วยตนเอง	18	40.90
2. เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม	5	11.36
3. ร่วมอภิปรายกับครูอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชา	16	36.36
4. ฟังวิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้	5	11.36
5. ไปดูงานสถานศึกษาอื่น	6	13.53

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ข. การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	1	2.27
1.2 มีการปฏิบัติ	43	97.73
วิธีการที่ใช้ในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการ	5	11.36
2. การประชุมสัมมนาเพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดก่อนเปิดภาคเรียน	5	11.36
3. กำหนดให้ฝ่ายวิชาการดำเนินการ โดยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอื่นมีส่วนร่วม	34	77.27
4. กำหนดให้หัวหน้าหมวดเป็นฝ่ายดำเนินการ	19	43.18
5. กำหนดให้ครูอาจารย์ภายในหมวดวิชาร่วมกันดำเนินการ	13	29.55
6. กำหนดให้ครูอาจารย์ที่สอนเป็นผู้ดำเนินการเอง	11	25.00
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	14	4.55
2.2 มีการปฏิบัติ	294	95.45
ผู้รับผิดชอบในการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. ฝ่ายวิชาการ	201	65.26
2. หัวหน้าหมวด	63	20.45
3. ครูอาจารย์ภายในหมวดวิชาร่วมกันจัด	56	18.18
4. ครูอาจารย์แต่ละวิชาเป็นผู้จัดเอง	62	20.13
5. ทุกฝ่ายร่วมกัน	39	12.66

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 44)		
3.1 ไม่มีการปฏิบัติ	-	-
3.2 มีการปฏิบัติ	44	100
ผู้รับผิดชอบในการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. ฝ่ายวิชาการจัด	40	90.91
2. หัวหน้าหมวด	2	4.55
3. ครูอาจารย์ภายในหมวดวิชาร่วมกันจัด	7	15.91
4. ครูอาจารย์แต่ละวิชาเป็นผู้จัดเอง	8	18.18
ค. <u>การปฏิบัติเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน</u>		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	20	45.45
1.2 มีการปฏิบัติ	24	54.55
วิธีการที่ใช้เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน		
1. การประชุมเชิงปฏิบัติการก่อนเปิดภาคเรียน	9	20.45
2. การอภิปรายร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	19	43.18
3. บริการเอกสารความรู้ให้ศึกษาด้วยตนเอง	6	13.63

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	146	47.40
2.2 มีการปฏิบัติ	162	52.60
วิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน		
1. ใช้แบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	12	3.90
2. พิจารณาจากผลการทดสอบในชั้นเรียนจากการเรียนปกติ	118	38.31
3. สังเกตในขณะที่นักเรียนทำงาน	76	24.68
4. ตรวจสอบผลงานนักเรียน	90	29.22
5. ปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน	20	6.49
6. วินิจฉัยโดยนักเรียนเอง	6	1.95
7. สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	4	1.30
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 44)		
3.1 ไม่มีการปฏิบัติ	15	34.09
3.2 มีการปฏิบัติ	29	65.91
วิธีการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน		
1. มีส่วนร่วมในการสร้างแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	16	36.36
2. มีส่วนร่วมในการสร้างแบบทดสอบ	5	11.36
3. มีส่วนร่วมในการสังเกตการทำงานของนักเรียน	10	22.73
4. มีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน	16	36.36
5. มีส่วนร่วมในการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	9	20.45
6. มีส่วนร่วมโดยการให้ข้อมูลสภาพและปัญหาของนักเรียนแต่ละคน	18	40.90
7. มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผล และรายงานผลการวินิจฉัย	5	11.36

จากตารางที่ 2 การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมการจัดการสอนซ่อมเสริมนั้น ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 97.73 ตอบว่า มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการให้แต่ละหมวดวิชาจัดอภิปรายเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม และการจัดให้ศึกษาจากงานสถานศึกษาอื่นเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 38.64 เท่ากัน รองลงมาคือการบริการด้วยเอกสารหรือตำราให้ครูศึกษาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 31.82 ส่วนครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 88.64 ตอบว่ามีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการร่วมอภิปรายกับครูอาจารย์ภายในหมวดวิชาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 44.80 รองลงมาคือศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริมด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 35.71 น้อยที่สุดคือการไปงานสถานศึกษาอื่น คิดเป็นร้อยละ 11.04 และฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 75.00 ตอบว่ามีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการศึกษาดูงานเอกสารเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริมด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 40.90 รองลงมาคือการร่วมอภิปรายกับครูอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชา คิดเป็นร้อยละ 36.36 และน้อยที่สุดคือการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการสอนซ่อมเสริม การฟังวิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 11.36

การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 97.73 ตอบว่ามีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือกำหนดให้ฝ่ายวิชาการดำเนินการ โดยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอื่นมีส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 77.27 รองลงมาคือ กำหนดให้หัวหน้าหมวดเป็นฝ่ายดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 43.18 น้อยที่สุดคือการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการและการประชุมสัมมนาเพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดก่อนเปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.36 ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 95.45 ตอบว่า มีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 65.26 รองลงมาคือ หัวหน้าหมวด คิดเป็นร้อยละ 20.45 น้อยที่สุดคือทุกฝ่ายร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 12.66 สำหรับฝ่ายสนับสนุนการสอน ตอบว่ามีการปฏิบัติทั้งหมด วิธีการที่ปฏิบัติคือฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมาคือครูอาจารย์แต่ละวิชาเป็นผู้จัดเอง คิดเป็นร้อยละ 18.18 น้อยที่สุดคือหัวหน้าหมวด คิดเป็นร้อยละ 4.55

การปฏิบัติเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.55 ตอบว่ามีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการอภิปรายร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน รองลงมาคือการประชุมเชิงปฏิบัติการก่อนเปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.45 น้อยที่สุดคือการบริการเอกสารความรู้ให้ครูอาจารย์ศึกษาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 13.63 ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.60 ตอบว่ามีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือพิจารณาผลการทดสอบในชั้นเรียนจากการเรียนปกติ คิดเป็นร้อยละ 38.31 รองลงมาคือตรวจผลงานนักเรียน สังเกตในขณะที่นักเรียนทำงาน คิดเป็นร้อยละ 29.22 และ 24.68 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 1.30 ฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 65.91 ตอบว่ามีการปฏิบัติวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการมีส่วนร่วมโดยการให้ข้อมูลสภาพและปัญหาของนักเรียนแต่ละคน คิดเป็นร้อยละ 40.90 รองลงมาคือมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือร่วมกับนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 36.36 น้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์ผลและการรายงานผลการวินิจฉัย คิดเป็นร้อยละ 11.36

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหารและครูผู้สอน

การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ก. ลักษณะการจัดการสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	12	27.27
1.2 มีการปฏิบัติ	32	72.73
วิธีการปฏิบัติเพื่อกำหนดลักษณะการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. การประชุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก่อนเปิดภาคเรียน	18	40.90
2. การตั้งกรรมการพิจารณาเรื่องนี้โดยเฉพาะ	11	25.00
3. การให้แต่ละหมวดวิชาเป็นผู้พิจารณาคำเนินการ	20	45.45
4. การให้ครูอาจารย์แต่ละคนกำหนดลักษณะที่จะสอนเอง	11	25.00
5. การสำรวจความต้องการของผู้เรียน	5	11.36
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	22	7.14
2.2 มีการปฏิบัติ	286	92.86
ลักษณะที่ปฏิบัติในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. สอนซ่อมเสริมในระหว่างชั่วโมงสอนปกติ	29	9.42
2. สอนซ่อมเสริมในวันหยุด	30	9.74
3. สอนซ่อมเสริมในคาบสอนซ่อมเสริม	261	84.74
4. สอนซ่อมเสริมในคาบแรกของช่วงเช้า	8	2.60
5. สอนซ่อมเสริมในคาบสุดท้ายของช่วงบ่าย	11	3.57
6. สอนซ่อมเสริมในช่วงพักกลางวัน	10	3.25

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ข. การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	11	25.00
1.2 มีการปฏิบัติ	33	75.00
วิธีการปฏิบัติเพื่อให้ผู้สอนกำหนดจุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริม		
1. การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนซ่อมเสริม	15	34.09
2. ฝ่ายบริหารให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มแก่ครูผู้สอน	10	22.73
3. การให้ครูอาจารย์ในหมวดวิชา ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	20	45.45
4. เชิญวิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้	1	2.27
5. การอภิปรายร่วมกันของครูอาจารย์ที่สอนรายวิชาเดียวกัน	10	22.73
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
จุดประสงค์ที่กำหนดในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีพื้นฐานที่จะเรียนในบทเรียนต่อไป	78	25.32
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนทันเพื่อนในชั้นเรียน	122	39.61
3. เพื่อให้นักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้	217	70.45
4. เพื่อให้นักเรียนเรียนได้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง	72	23.38
5. เพื่อไม่ให้นักเรียนสอบตกปลายภาค	44	14.29

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ค. การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดบุคลากรเพื่อสอนซ่อมเสริม		
ครูผู้สอน (N = 308)		
1. ไม่มีการกำหนด	20	6.49
2. มีการกำหนด	288	93.51
บุคลากรที่ถูกกำหนดให้สอนซ่อมเสริม		
1. หัวหน้าหมวดเป็นผู้สอน	15	4.87
2. กลุ่มครูในหมวดเป็นผู้สอน	83	26.94
3. ครูอาจารย์ที่สอนแต่ละรายวิชาเป็นผู้สอนเอง	229	74.35
4. เพื่อนักเรียนเป็นผู้สอน	12	3.90
ง. การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการกำหนด	2	4.55
1.2 มีการกำหนด	42	95.45
วิธีการที่ใช้ในการกำหนดสถานที่สอนซ่อมเสริม		
1. สืบหาความต้องการหรือความเห็นของนักเรียน	3	6.82
2. สืบหาความพร้อมของโรงเรียนทางด้านอาคารสถานที่	22	50.00
3. การศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้สถานที่ที่ใช้อยู่เดิม	9	20.45
4. การประชุมอภิปรายระหว่างครูอาจารย์เพื่อพิจารณาการใช้สถานที่เพื่อสอนซ่อมเสริม	11	25.00
5. การให้ฝ่ายอาคารสถานที่ร่วมกับฝ่ายวิชาการเป็นผู้กำหนด	22	50.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
2.1 ไม่มีการกำหนด	27	8.77
2.2 มีการกำหนด	281	91.23
สถานที่สอนซ่อมเสริมที่กำหนดไว้		
1. ห้องเรียนปกติ	268	87.01
2. ห้องสมุด	9	2.92
3. ห้องพักครู	8	2.60
4. ห้องสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ	3	0.97
5. ห้องแนะแนว	29	9.42
6. ห้องประชุม	4	1.30
จ. การปฏิบัติเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะห้องสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	15	34.09
1.2 มีการปฏิบัติ	29	65.91
วิธีการปฏิบัติเพื่อให้ครูสอนซ่อมเสริมตามระยะเวลา		
1. การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครูอาจารย์ศึกษาด้วยตนเอง	5	11.36
2. ฝ่ายบริหารให้คำปรึกษาแนะนำเป็นรายบุคคล	6	13.63
3. การให้อภิปรายร่วมกันภายในหมวดวิชา	24	54.55
4. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	1	2.27

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
ระยะเวลาที่จัดสอนซ่อมเสริม		
1. ภายหลังจากประเมินผลก่อนเรียน	39	12.66
2. ภายหลังจากประเมินผลระหว่างเรียน	161	52.27
3. ภายหลังจากทดสอบย่อยเก็บคะแนน	102	33.11
4. ภายหลังตัดสินผลการเรียน	112	36.36
ฉ. จำนวนคาบที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
ครูผู้สอน (N = 308)		
จำนวนคาบที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
1 คาบต่อสัปดาห์	265	86.04
2 คาบต่อสัปดาห์	17	5.52
3 คาบต่อสัปดาห์	2	0.65
มากกว่า 3 คาบต่อสัปดาห์	10	3.25
ช. การปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	12	27.27
1.2 มีการปฏิบัติ	32	72.73

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการปฏิบัติเพื่อให้ความรู้วิธีสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน		
1. การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครูอาจารย์ศึกษา ด้วยตนเอง	16	36.36
2. การประชุมสัมมนาเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม	14	31.82
3. การประชุมปฏิบัติการเพื่อสร้างและใช้สื่อประกอบการสอน ซ่อมเสริม	7	15.91
4. ฝ่ายบริหารให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม	12	27.27
5. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	2	4.55
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
วิธีการสอนซ่อมเสริมที่ครูผู้สอนปฏิบัติ		
1. ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยแนะนำนักเรียนอ่อน	34	11.04
2. จัดสอนเป็นรายบุคคล	37	12.01
3. แบ่งเป็นกลุ่มย่อย	126	40.91
4. สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม	186	60.39
5. ใช้บทเรียนสำเร็จรูป	40	12.99
6. ให้ทำกิจกรรมเพิ่มเติม	95	30.84

จากตารางที่ 3 การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร และครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า เกี่ยวกับลักษณะการจัดการสอนซ่อมเสริมนั้น ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 72.73 ตอบว่ามีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการให้แต่ละหมวดวิชาเป็นผู้พิจารณาดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาคือการประชุมฝ่ายที่เกี่ยวข้องก่อนเปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.90 น้อยที่สุดคือการสำรวจความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 11.36 ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 92.86 ตอบว่ามีการปฏิบัติ และยังไม่มีการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 7.14 ลักษณะที่ปฏิบัติมากที่สุดคือสอนซ่อมเสริมในคาบสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 84.74 รองลงมาคือสอนซ่อมเสริมในวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 9.74 น้อยที่สุดคือสอนซ่อมเสริมในคาบแรกของช่วงเช้า คิดเป็นร้อยละ 2.60

การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 75.00 มีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการให้ครูอาจารย์ในหมวดวิชาประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาคือการบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 34.09 น้อยที่สุดคือการเชิญวิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 2.27 จุดประสงค์ที่ครูส่วนใหญ่กำหนดคือ เพื่อให้ให้นักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 70.45 รองลงมาคือเพื่อให้ให้นักเรียนเรียนทันเพื่อนในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 39.61 น้อยที่สุดคือเพื่อไม่ให้นักเรียนสอบตกปลายภาค คิดเป็นร้อยละ 14.29

การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดบุคลากรเพื่อสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 93.51 ตอบว่ามีการกำหนด สำหรับบุคลากรที่ถูกกำหนดให้สอนซ่อมเสริมมากที่สุดคือ ครูอาจารย์ที่สอนแต่ละรายวิชาเป็นผู้สอนเอง คิดเป็นร้อยละ 74.35 รองลงมาคือ กลุ่มครูในหมวดเป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 26.94 น้อยที่สุดคือ เพื่อนนักเรียนเป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 3.90

การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 95.45 ตอบว่ามีการกำหนด วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือสำรวจความพร้อมของโรงเรียนทางด้านอาคารสถานที่ การให้ฝ่ายอาคารสถานที่ร่วมกับฝ่ายวิชาการเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ การประชุมอภิปรายระหว่างครู

อาจารย์เพื่อพิจารณาการใช้สถานที่เพื่อสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 25.00 น้อยที่สุดคือ การสำรวจความต้องการหรือความเห็นของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.82 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 91.23 ตอบว่ามีกำหนด สถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริมมากที่สุดคือ ห้องเรียนปกติ คิดเป็นร้อยละ 87.01 รองลงมาคือห้องแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 9.42 น้อยที่สุดคือห้องสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 0.97

การปฏิบัติเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะต้องสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 65.91 ตอบว่ามี การปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือการให้อภิปรายร่วมกันภายในหมวดวิชา คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาคือ ให้คำปรึกษาแนะนำเป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 13.63 น้อยที่สุดคือ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 2.27 ครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่างเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.27 รองลงมาคือ ภายหลังการทดสอบย่อยเก็บคะแนนคือ 33.11 น้อยที่สุดคือ ภายหลังการประเมินผลก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.66

จำนวนคาบที่ใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนตอบว่า จำนวนคาบที่ใช้สอนซ่อมเสริมมากที่สุดคือ 1 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 86.04 รองลงมาคือ 2 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 5.52 น้อยที่สุดคือ 3 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 0.65

การปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.73 ตอบว่ามี การปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุด คือการบริการเอกสารให้ความรู้ เพื่อให้ครูอาจารย์ศึกษาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ การประชุมสัมมนาเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 31.82 น้อยที่สุดคือ การประชุมปฏิบัติการเพื่อสร้างและใช้สื่อประกอบการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 15.91 วิธีการสอนซ่อมเสริมที่ครูใช้มากที่สุดคือ สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60.39 รองลงมาคือ แบ่งเป็นกลุ่มย่อย คิดเป็นร้อยละ 40.91 น้อยที่สุดคือ การจัดสอนเป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 11.04

ตารางที่ 4 การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร ครูผู้สอน และฝ่ายสนับสนุนการสอน

การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
<u>การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม</u>		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	12	27.27
1.2 มีการปฏิบัติ	32	72.73
วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. กำหนดโครงการติดตามผลการจัดสอนซ่อมเสริม	12	27.27
2. การชี้แจงให้ครูอาจารย์เข้าใจวัตถุประสงค์ของการติดตามประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	16	36.36
3. กำหนดรูปแบบการรายงานผลการสอนซ่อมเสริม	13	29.55
4. การจัดทำสรุปรายงานผลการจัดสอนซ่อมเสริม	15	34.09
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	145	47.08
1.2 มีการปฏิบัติ	163	52.92
วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม		
1. ประเมินผลด้วยการใช้แบบทดสอบ	84	27.27
2. ประเมินผลด้วยการใช้แบบสอบถาม	10	3.25
3. ประเมินผลด้วยวิธีการสังเกต	81	26.30
4. ประเมินผลด้วยวิธีการตรวจผลงาน	93	30.19
5. ประเมินผลด้วยการสัมภาษณ์	20	6.49
6. ประเมินผลด้วยการให้นักเรียนประเมินผลตนเอง	11	3.57
7. ประเมินผลด้วยการพิจารณาร่วมกันระหว่างครูอาจารย์กับนักเรียน	17	5.52

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 44)		
3.1 ไม่มีการปฏิบัติ	25	56.82
3.2 มีการปฏิบัติ	19	43.18
วิธีการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม		
1. มีส่วนร่วมในการสร้างแบบทดสอบ	3	6.82
2. มีส่วนร่วมในการใช้แบบทดสอบ	4	9.09
3. มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการทดสอบ	2	4.55
4. มีส่วนร่วมในการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียน	11	25.00
5. มีส่วนร่วมในการพิจารณาผลงานของนักเรียน	6	13.63
6. มีส่วนร่วมในการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครอง	4	9.09
7. มีส่วนร่วมในการพิจารณาผลการประเมินกับครูอาจารย์	3	6.82
8. มีส่วนร่วมในการสรุปผลการประเมินการจัดสอนซ่อมเสริม	9	20.45

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 72.73 ตอบว่ามีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือ การชี้แจงให้ครูอาจารย์ เข้าใจวัตถุประสงค์ของการติดตามประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ การจัดทำสรุปรายงานผลการจัดการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 34.09 น้อยที่สุด คือการกำหนดโครงการติดตามผลการจัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 27.27 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 52.92 ตอบว่ามีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือ การประเมินผลด้วยวิธีการ ตรวจสอบงาน คิดเป็นร้อยละ 30.19 รองลงมาคือ ประเมินผลด้วยการใช้แบบทดสอบ คิดเป็น ร้อยละ 27.27 น้อยที่สุดคือ ประเมินผลด้วยการใช้แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 3.25 ฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 56.82 ตอบว่าไม่มีการปฏิบัติ อีกร้อยละ 43.18 ตอบว่ามีการปฏิบัติ วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการสรุปผลการประเมินการจัดการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 20.45 น้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 4.55

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3

รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริม ซึ่งประกอบด้วยการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน การดำเนินการ และการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม ดังปรากฏในตารางที่ 5 - ตารางที่ 7

ตารางที่ 5 ปัญหาการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และฝ่ายสนับสนุนการสอน

ปัญหาการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ก. ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1. การบริการเอกสารความรู้ให้ครูอาจารย์ทำไม่ได้ไม่ทั่วถึง	18	40.90
2. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมใช้เวลาสั้นเกินไป	16	36.36
3. ขาดความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากผู้สอน	17	38.64
4. ขาดวิทยากรที่จะมาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม	14	31.82
5. การไปศึกษาดูงานสถานศึกษาอื่นน้อยเกินไป	20	45.45
6. ข้อมูลที่ใช้จัดป้ายนิเทศยังไม่ดีพอ	6	13.63
7. การจัดสัมมนาทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อมเสริมยังไม่เหมาะสม	5	11.36
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
1. เอกสารเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมที่ให้ศึกษาด้วยตนเองมีไม่เพียงพอ	148	48.05
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมแก่ครูอาจารย์มีไม่ทั่วถึง	132	42.86
3. การประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องยังทำไม่ทั่วถึง	100	32.47
4. การไม่ได้กำหนดแผนงาน โครงการเพื่อการจัดสอนซ่อมเสริม	83	26.95
5. การเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ยังจัดให้น้อยเกินไป	106	34.42

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 44)		
1. เอกสารเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมที่ให้ศึกษาด้วยตนเองมีไม่เพียงพอ	24	54.55
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมยังปฏิบัติน้อยเกินไป	33	75.00
3. การไม่ได้กำหนดแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมไว้อย่างชัดเจน	21	47.73
4. การเชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมให้น้อยเกินไป	22	50.00
ข. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1. การขาดการสำรวจความพร้อมและความต้องการของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	24	54.55
2. การให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัด ยังกระทำกันไม่ทั่วถึง	13	29.55
3. ไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ	3	6.82
4. ฝ่ายจัดการสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ	12	27.27
5. การชี้แจงวิธีดำเนินการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบยังไม่ชัดเจนพอ	16	36.36

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
1. การขาดการสำรวจความพร้อมและความต้องการของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	172	55.84
2. ครูอาจารย์ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัด	58	18.83
3. ขาดการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดการสอนซ่อมเสริม	63	20.45
4. ฝ่ายจัดการสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ	56	18.18
5. การชี้แจงแนวทางปฏิบัติให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบยังไม่ชัดเจนพอ	108	35.06
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 44)		
1. การขาดการสำรวจความพร้อมและความต้องการของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	25	56.82
2. ฝ่ายสนับสนุนไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัด	13	29.55
3. ขาดการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ	11	25.00
4. ฝ่ายจัดการสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ	6	13.53
5. แนวทางปฏิบัติการจัดการสอนซ่อมเสริมยังไม่ดีพอ	33	75.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ค. ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1. การวางแผนการประชุมเชิงปฏิบัติการก่อนเปิดภาคเรียน ยังไม่เหมาะสม	16	36.36
2. การพิจารณาร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากทุกฝ่าย ยังไม่ทั่วถึง	12	27.27
3. การประชุมของครูอาจารย์ในหมวดวิชาเดียวกันเกี่ยวกับการ วินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนยังกระทำกันน้อย	29	65.91
4. ชาควิทยากรผู้ชำนาญมาให้คำแนะนำ	20	45.45
5. ชาคเอกสารเพื่อให้ครูอาจารย์ศึกษาด้วยตนเอง	17	38.64
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
1. ครูอาจารย์ขาดความรู้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	91	29.55
2. ครูอาจารย์ไม่สามารถสร้างเครื่องมือในการวินิจฉัย	117	37.99
3. ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยอย่างทั่วถึง	187	60.71
4. ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องน้อย	80	25.97
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 33)		
1. การประสานงานกับครูอาจารย์ผู้สอนยังน้อยเกินไป	28	63.64
2. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนยังไม่ทั่วถึง	30	68.18
3. รูปแบบในการร่วมมือเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของ ผู้เรียนยังไม่ชัดเจน	18	40.90
4. เอกสารสำหรับศึกษาด้วยตนเอง เพื่อจัดทำเครื่องมือยังมีน้อย	24	54.55
5. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครอง	10	22.73

ตารางที่ 5 ปัญหาการวินิจฉัยข้อบกพร่องเกี่ยวกับผู้เรียน ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และฝ่ายสนับสนุนการสอน ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมการจัดสอนซ่อมเสริมนั้น ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 45.45 ตอบว่าปัญหาได้แก่การไปศึกษาดูงานสถานศึกษาอื่นน้อยเกินไป รองลงมา คือ การบริการเอกสารความรู้ให้ครูอาจารย์ทำไม่ได้ทั่วถึง ขาดความร่วมมือในการให้ข้อมูลจาก ครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 40.90 และ 38.64 ตามลำดับ สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 48.05 ตอบว่า ปัญหาได้แก่เอกสารเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมที่ให้ศึกษาด้วยตนเอง มีไม่เพียงพอ รองลงมาคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมแก่ครูอาจารย์มีไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 42.86 ส่วนฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.00 ตอบว่า ปัญหาได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมยังปฏิบัติน้อยเกินไป รองลงมาคือ เอกสาร เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมให้ศึกษาด้วยตนเองมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 54.55

ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ตอบว่าปัญหาได้แก่ การขาดการสำรวจความพร้อม และความต้องการของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รองลงมาคือ การชี้แจงวิธีดำเนินการให้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทราบยังไม่ชัดเจนพอ คิดเป็นร้อยละ 36.36 สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.84 ตอบว่าปัญหาได้แก่ การขาดการสำรวจความพร้อมและความต้องการของแต่ละฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง รองลงมาคือ การชี้แจงแนวทางปฏิบัติให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบยังไม่ชัดเจนพอ คิดเป็นร้อยละ 35.06 ฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.00 ตอบว่าปัญหา ได้แก่แนวทางปฏิบัติการจัดสอนซ่อมเสริมยังไม่ดีพอ รองลงมาคือ การขาดการสำรวจความพร้อม และความต้องการของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 56.82

ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 65.91 ตอบว่าปัญหาได้แก่ การประชุมของครูอาจารย์ในหมวดวิชาเดียวกัน เกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนยังกระทำกันน้อย รองลงมาคือ ขาดวิทยากรผู้ชำนาญ ให้คำแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 45.45 สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.71 ตอบว่า ปัญหาได้แก่ ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยอย่างทั่วถึง รองลงมาคือ ครูอาจารย์ไม่สามารถสร้าง เครื่องมือในการวินิจฉัย คิดเป็นร้อยละ 37.99 ฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.18 ตอบว่าปัญหาได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนยังทำไม่ทั่วถึง เป็นปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ การประสานงานกับครูอาจารย์ผู้สอนยังน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 63.64

ตารางที่ 6 ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหาร และครูผู้สอน

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่จะสอนซ่อมเสริม		
ผู้บริหาร (N = 44)		
1. เวลาที่ใช้สอนในคาบเรียนปกติ ไม่เพียงพอที่จะใช้สอนซ่อมเสริม	13	29.55
2. ครูอาจารย์ไม่มีเวลาว่างในวันหยุด	10	22.73
3. ครูอาจารย์มีชั่วโมงสอนมาก ไม่มีเวลาจะจัดสอนซ่อมเสริม	12	27.27
4. นักเรียนขาดความสนใจที่จะเข้ารับการสอนซ่อมเสริมตามเวลาที่โรงเรียนจัดให้	33	25.00
5. ครูและนักเรียนมีเวลาว่างไม่ตรงกันในวันสอนปกติ	12	27.27
ครูผู้สอน (N = 308)		
1. เวลาที่ใช้สอนในคาบเรียนปกติ ไม่เพียงพอที่จะใช้สอน	101	32.79
2. ครูอาจารย์ไม่มีเวลาว่างในวันหยุด	40	12.99
3. ครูอาจารย์มีชั่วโมงสอนมาก ไม่มีเวลาจะจัดสอนซ่อมเสริม	67	21.75
4. นักเรียนขาดความสนใจที่จะเข้ารับการสอนซ่อมเสริมตามเวลาที่โรงเรียนจัดให้	183	59.42
5. ครูและนักเรียนมีเวลาว่างไม่ตรงกันในวันสอนปกติ	76	24.68

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
<u>ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดบุคลากรเพื่อสอนซ่อมเสริม</u>		
ครูผู้สอน (N = 308)		
1. ครูอาจารย์บางคนมีงานในหน้าที่รับผิดชอบและงานพิเศษมากเกินไป	162	52.60
2. ครูอาจารย์ในหมวดวิชาให้ความร่วมมือน้อย	63	20.45
3. หัวหน้าหมวดวิชาไม่สามารถช่วยสอนซ่อมเสริมได้ทุกวิชา	69	22.40
4. ครูในหมวดวิชาไม่เพียงพอกับนักเรียนที่จะต้องซ่อมเสริม	58	18.83
<u>ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ในการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม</u>		
<u>แก่ครูผู้สอน</u>		
ผู้บริหาร (N = 44)		
1. การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ	24	54.55
2. ฝ่ายบริหารให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มแก่ครูผู้สอนยังไม่ทั่วถึง	14	31.82
3. การเชิญวิทยากร/ผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายให้ความรู้ยังจัดให้น้อยเกินไป	21	47.73
4. การจัดอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ครูอาจารย์มีน้อยเกินไป	25	56.82

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
<u>ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม</u>		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1. การสำรวจความต้องการหรือความเห็นของนักเรียนยังทำไม่ทั่วถึง	12	27.27
2. การสำรวจความพร้อมของโรงเรียนในด้านอาคารสถานที่ยังทำไม่ทั่วถึง	2	4.55
3. การศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้สถานที่ที่ใช้อยู่เดิมยังทำไม่ทั่วถึง	9	20.45
4. ให้ข้อมูลจากครูอาจารย์เกี่ยวกับการใช้สถานที่เพื่อสอนซ่อมเสริมน้อยเกินไป	13	29.55
5. สถานที่ที่จะใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม	10	20.73
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
1. ไม่ได้มีการกำหนดสถานที่ไว้อย่างชัดเจน	76	24.68
2. สถานที่บางแห่งไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนซ่อมเสริม	66	21.43
3. การขอใช้สถานที่สำหรับสอนซ่อมเสริมไม่ค่อยสะดวก	31	10.06
4. สถานที่ที่จะใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ	48	15.58

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
<u>ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม</u>		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1. การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครูอาจารย์ศึกษา ด้วยตนเองยังไม่เพียงพอ	30	68.18
2. การประชุมสัมมนาเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริมยังไม่เหมาะสม	16	36.36
3. การให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่มยังกระทำไม่ถึงทั่วถึง	22	50.00
4. ขาดวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้	19	43.18
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
1. ได้รับความแนะนำเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนไม่เพียงพอ	115	37.34
2. ไม่ได้จัดทำแผนการสอนสำหรับการสอนซ่อมเสริม	143	46.43
3. ใช้วิธีการสอนเหมือนการสอนปกติ	152	49.35
4. ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบประกอบการสอน	102	33.12
5. บางวิธีการสอนจะค่อนข้างใช้เวลามากเกินไป	36	11.69
6. เอกสารในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม มีไม่เพียงพอ	121	39.29

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ปัญหาการดำเนินการจัดการสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหาร และ ครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า เกี่ยวกับเวลาที่จะสอนซ่อมเสริมนั้น ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 75.00 ทอบว่า ปัญหาได้แก่นักเรียนขาดความสนใจที่จะเข้ารับการสอนซ่อมเสริม ตามเวลาที่โรงเรียนจัดให้ รองลงมาคือ เวลาที่ใช้สอนในคาบเรียนปกติไม่เพียงพอที่จะใช้ สอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 29.55 สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.42 ทอบว่า ปัญหาได้แก่นักเรียนขาดความสนใจที่จะเข้ารับการสอนซ่อมเสริมตามเวลาที่โรงเรียนจัดให้ รองลงมาคือ เวลาที่ใช้สอนในคาบเรียนปกติไม่เพียงพอที่จะใช้สอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 32.79

ปัญหาที่เกี่ยวกับการกำหนดบุคลากรเพื่อสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.60 ทอบว่าปัญหาได้แก่ ครูอาจารย์บางคนมีงานในหน้าที่รับผิดชอบ และงานพิเศษมากเกินไป รองลงมาคือ หัวหน้าหมวดวิชาไม่สามารถช่วยสอนซ่อมเสริมได้ทุก วิชา คิดเป็นร้อยละ 22.40

ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม แก่ครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 56.82 ทอบว่าปัญหาได้แก่ การจัดการอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ครูอาจารย์มีน้อยเกินไป รองลงมาคือบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ คิดเป็น ร้อยละ 54.55

ปัญหาที่เกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 29.55 ทอบว่าปัญหาได้แก่ ใ้ข้อมูลจากครูอาจารย์เกี่ยวกับการใช้สถานที่ เพื่อสอนซ่อมเสริมน้อยเกินไป รองลงมาคือ การสำรวจความต้องการหรือความเห็นของ นักเรียนยังไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 27.27 สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 24.68 ทอบว่าปัญหาได้แก่ ไม่ได้มีการกำหนดสถานที่ไว้อย่างชัดเจน รองลงมาคือ สถานที่บางแห่ง ไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 21.43

ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 68.18 ทอบว่าปัญหาให้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครูอาจารย์ศึกษาด้วยตนเองยังไม่เพียงพอ รองลงมาคือ การให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่มยังกระทำไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 50.00 สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 49.35 ทอบว่า ปัญหาให้แก่ ใช้วิธีการเหมือนการสอนปกติ รองลงมาคือไม่ได้จัดทำแผนการสอนสำหรับการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 46.43

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และฝ่ายสนับสนุนการสอน

ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
<u>ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม</u>		
1. ผู้บริหาร (N = 44)		
1. การไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการจัดสอนซ่อมเสริมไว้ในแผนงาน	26	59.09
2. รูปแบบการรายงานผลการจัดสอนซ่อมเสริมยังไม่เหมาะสม	11	25.00
3. การไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลการจัดสอนซ่อมเสริม	13	29.55
4. การวางแผนในการติดตามประเมินผลยังไม่เหมาะสม	17	38.64
5. การสรุปรายงานผลการจัดสอนซ่อมเสริมล่าช้ากว่ากำหนดการที่ตั้งไว้	6	13.63
2. ครูผู้สอน (N = 308)		
1. ได้รับความแนะนำเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการประเมินผลยังไม่เพียงพอ	112	36.36
2. เอกสารในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการประเมินผลมีไม่เพียงพอ	120	38.96
3. ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินผลการสอนซ่อมเสริม	145	47.08
4. ขาดความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการประเมินผล	55	8.77
5. ขาดสรุปผลการประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	143	46.43

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
3. ฝ่ายสนับสนุนการสอน (N = 44)		
1. รูปแบบในการร่วมมือเพื่อประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริมยังไม่ชัดเจน	28	63.64
2. การประสานงานกับครูผู้สอนยังปฏิบัติน้อยเกินไป	23	52.27
3. ทักษะในการสร้างเครื่องมือ เพื่อประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริมยังไม่ดีพอ	22	50.00
4. เอกสารในการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม มีไม่เพียงพอ	25	56.82
5. ไม่มีเวลาพอที่จะให้ความร่วมมือในการประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม	13	29.55

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และฝ่ายสนับสนุนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 59.09 ตอบว่าปัญหาได้แก่ การไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการจัดสอนซ่อมเสริมไว้ในแผนงาน รองลงมาคือ การไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล การจัดการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 29.55 สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.08 ตอบว่าปัญหาได้แก่ ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 46.43 ฝ่ายสนับสนุนการสอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.64 ตอบว่าปัญหาได้แก่ รูปแบบในการร่วมมือเพื่อประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมยังไม่ชัดเจน รองลงมาคือ เอกสารในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 56.82

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย